

Piątek, 24 kwietnia 2009 r.

Zarządzenia w ramach WPR: Parlament Europejski, regionalne komitety doradcze i inne podmioty

P6_TA(2009)0317

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie zarządzeń w ramach WPR: Parlament Europejski, regionalne komitety doradcze i inne podmioty (2008/2223 (INI))

(2010/C 184 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 657/2000 z dnia 27 marca 2000 r. w sprawie bliższego dialogu z sektorem rybołówstwa i innymi grupami, na które ma wpływ wspólna polityka rybołówstwa ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzje Komisji 71/128/EWG, 1999/478/WE oraz 2004/864/WE,
 - uwzględniając decyzję Komisji 93/619/WE, zmienioną w 2005 r. decyzją Komisji 2005/629/WE,
 - uwzględniając decyzje Komisji 74/441/EWG oraz 98/500/WE,
 - uwzględniając decyzję Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa ⁽³⁾, zmienioną decyzją Rady 2007/409/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie przeglądu działalności Regionalnych Komitetów Doradczych (COM(2008)0364),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0187/2009),
- A. mając na uwadze, że zarządzanie instytucjonalne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) obejmuje Komisję, Parlament Europejski, Radę, Komitet Regionów, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), Komitet ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim (SSDC) oraz regionalne komitety doradcze (RAC),
- B. mając na uwadze, że zarządzanie w ramach WPRyb obejmuje również krajową i regionalną administrację państw członkowskich,
- C. mając na uwadze, że Wspólnota działa w różnych regionalnych organizacjach rybackich, a umowy o partnerstwie w sprawie połowów są zawierane również z krajami trzecimi,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z zapisami traktatu lizbońskiego Parlament wciąż byłby odsunięty od ustalania całkowicie dopuszczalnych połowów i kwot,

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ Dz.U. L 80 z 31.3.2000, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17.⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 68.

Piątek, 24 kwietnia 2009 r.

- E. mając na uwadze, że posłowie do Parlamentu uczestniczą obecnie w posiedzeniach regionalnych organizacji rybackich w trybie doraźnym,
- F. mając na uwadze, że przepływ informacji na temat bieżącej realizacji umów o partnerstwie w sprawie połowów, w tym działalności wspólnych komitetów monitorujących, mógłby być bardziej satysfakcjonujący,
- G. mając na uwadze, że STECF został utworzony w 1993 r., Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa w 1971 r. i przemianowany na AFCA w 1999 r., a Komitet ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim powstał w 1999 r. w miejsce Wspólnego Komitetu istniejącego od 1974 r.,
- H. mając na uwadze, że obecnie działa wszystkie siedem regionalnych komitetów doradczych,
- I. mając na uwadze utworzenie komitetu Inter-RAC, mającego posiedzenia koordynujące z Komisją,
- J. mając na uwadze, że Komisja dokonała ostatnio oceny AFCA oraz RAC, lecz do tej pory nie oceniła pracy STECF,
- K. mając na uwadze, że ocena AFCA przyniosła liczne zalecenia dotyczące jego sposobu działania i propozycje różnych możliwości jego rozwoju w dłuższej perspektywie,
- L. mając na uwadze, że ocena RAC przyniosła pozytywne rezultaty, aczkolwiek Komisja zidentyfikowała szereg działań służących poprawie ich funkcjonowania, które nie wymagają nowego prawodawstwa,
- M. mając na uwadze, że wszystkie strony zgodziły się, że konieczny jest silniejszy dialog między naukowcami i rybakami, a RAC wezwały ponadto do szerszego uwzględniania aspektów społeczno-gospodarczych w procesie podejmowania decyzji,
- N. mając na uwadze, że niektóre RAC oraz niektórzy posłowie do Parlamentu wyrazili wolę bardziej formalnej współpracy,
- O. mając na uwadze, że rozszerzenie działalności RAC utrudniają ograniczone środki, jak również zbyt biurokratyczne i nieelastyczne podejście Komisji do kwestii zarządzania i kontroli finansowej w odniesieniu do środków przydzielanych RAC,
- P. mając na uwadze, że Komisja zapowiedziała, że przed wprowadzeniem nowych przepisów prawnych wysłucha poglądów Parlamentu, Rady i zainteresowanych stron,
- Q. mając na uwadze, że przedstawiciele Komisji często nie biorą udziału w posiedzeniach grup roboczych RAC,
- R. mając jednak na uwadze, że jest rzeczą oczywistą, że lepsze przestrzeganie przepisów w ramach WPRyb jest wynikiem zaangażowania zainteresowanych stron w ich tworzenie i wdrażanie,
- S. mając na uwadze, że we Wspólnocie istnieje wiele różnych rodzajów rybołówstwa, posiadających własną charakterystykę,
- T. mając na uwadze, że obecnie prowadzone są konsultacje w sprawie reformy WPRyb,
- U. mając na uwadze, że do zaleceń RAC nie zawsze przywiązuje się odpowiednią uwagę, zwłaszcza gdy nie zostały one jednogłośnie zatwierdzone przez komitety wykonawcze,

Piątek, 24 kwietnia 2009 r.

1. wzywa do nadania statusu obserwatora członkom parlamentarnej Komisji Rybołówstwa podczas posiedzeń Rady Ministrów ds. Rybołówstwa;
2. wzywa Radę, Komisję i Parlament do zakończenia prac koniecznych do osiągnięcia prawdziwego porozumienia określającego standardowe formy udziału członków parlamentarnej Komisji Rybołówstwa w regionalnych organizacjach zarządzania rybołówstwem (RFMO) i w innych międzynarodowych organach, których posiedzenia obejmują dyskusje dotyczące tematów mających wpływ na wspólną politykę rybołówstwa (WPRyb), przy założeniu że udział ten nie powinien w żaden sposób negatywnie wpływać na ich obecny status obserwatorów na posiedzeniach, w odniesieniu do których poczyniono tego typu uzgodnienia;
3. wzywa również Radę, aby w porozumieniu z Komisją i Parlamentem umożliwiła członkom parlamentarnej Komisji Rybołówstwa zasiadanie we wspólnych komitetach ustanawianych na mocy umów o partnerstwie w sprawie połowów w celu umożliwienia im sprawowania niezbędnej kontroli nad realizacją tych umów; podkreśla ponadto, że wejście w życie traktatu lizbońskiego nałoży na Parlament o wiele więcej obowiązków, ponieważ umowy o partnerstwie będą musiały być zatwierdzane w ramach procedury zgody;
4. podkreśla znaczenie zapewnienia bardziej regularnego udziału przedstawicieli Komisji w posiedzeniach grup roboczych i komitetów wykonawczych RAC;
5. wzywa Komisję do powiadamiania Parlamentu o wszelkich konsultacjach, jakie mają miejsce w odniesieniu do WPRyb i polityki morskiej;
6. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny STECF;
7. zwraca uwagę na wyniki oceny AFCA oraz na fakt, że Komisja oczekuje od AFCA własnych zaleceń dotyczących:
 - jaśniejszej definicji jego roli i celów, które muszą znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie w rzeczywistości reprezentatywnym składzie komitetu, oraz zwiększonego uczestnictwa nowych państw członkowskich;
 - jego metod pracy, jeżeli chodzi o podział obowiązków między posiedzeniami plenarnymi i grupami roboczymi, ich liczbę i zadania, a także procedury;
 - lepszego formułowania pytań wymagających wyjaśnienia;
 - poprawy komunikowania i informowania przez stosowanie mediów elektronicznych, bezpośredni dostęp do danych, a także poszerzenie możliwości tłumaczenia ustnego i pisemnego;
 - odpowiednich środków finansowych i najlepszych sposobów utrzymania funkcji wsparcia;
8. podkreśla, jak ważne jest unikanie powielania prac, szczególnie RAC;
9. podkreśla, że sektor rybołówstwa wciąż nie jest uznawany za sektor, który w wystarczającym stopniu ma wpływ na podejmowane w odniesieniu do niego decyzje; podkreśla różnice pod względem ról i sposobu funkcjonowania ACFA i RAC, jako że ACFA pełni funkcję doradczą w zakresie WPRyb jako całości i obejmuje cały obszar Wspólnoty, natomiast rolą RAC jest udzielanie specjalistycznych porad w ich strefach wpływów; w związku z tym uważa, że współistnienie tych dwóch różnych organów doradczych pomaga dążyć do osiągnięcia zgodności z polityką morską i zintegrowanym zarządzaniem strefą nadmorską;

Piątek, 24 kwietnia 2009 r.

10. wzywa Komisję do podjęcia następujących działań w odniesieniu do RAC:
 - zwiększenia ich widoczności i zachęcenia do udziału szerszego grona zainteresowanych;
 - poprawy dostępu do wiedzy i danych naukowych oraz współpracy z STECF;
 - włączenia ich w proces konsultacji na jak najwcześniejszym etapie;
 - określenia kryteriów pozwalających na ocenę zgodności ich porad z celami WPRyb oraz informowania komitetów o wykorzystaniu takich porad;
11. jest zdania, że RAC są obecnie niedofinansowane, biorąc pod uwagę ich obciążenie pracą; odnotowuje, że Komisja wydała wytyczne na temat zarządzania finansowego, uważa jednak, że konieczny jest dalszy dialog w tym zakresie i że należy zbadać alternatywy dla obowiązującego systemu;
12. uważa, że szersze uczestnictwo w RAC wymaga rewizji ich składu, jednak jest zdania, że nie należy zakłócać istniejącej równowagi między sektorem rybołówstwa a innymi organizacjami;
13. wyraża zaniepokojenie faktem, że niektóre organizacje zasiadające w RAC jako „inne grupy interesu” wielokrotnie wykorzystują swoją obecność – nawet jeżeli są w mniejszości – do blokowania decyzji popieranych przez większość przedstawicieli sektora rybołówstwa i uniemożliwiają podejmowanie decyzji drogą porozumienia;
14. wzywa do zacieśnienia współpracy między RAC a Parlamentem, Komitetem Regionów i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym;
15. wzywa do oddzielenia decyzji technicznych od politycznych; uważa, że decyzje polityczne powinny być podejmowane w ramach podejścia regionalnego, a decyzje techniczne – podejścia naukowego;
16. zwraca się do parlamentarnej Komisji Rybołówstwa, z zastrzeżeniem ustawowych procedur zatwierdzania, o podjęcie następujących działań:
 - wyznaczenie członka lub członków komisji do współpracy z każdym RAC oraz składania sprawozdań z jego działalności;
 - zagwarantowanie, że przedstawiciele RAC są regularnie zapraszani do udziału w posiedzeniach parlamentarnej Komisji Rybołówstwa w celu przedstawienia swoich porad lub zaleceń, zwłaszcza gdy porządek obrad dotyczy kwestii, w które są one zaangażowane, udzielając porad lub wydając zalecenia;
 - stworzenie procedury gwarantującej, że sekretariaty Komisji Rybołówstwa, RAC i komitetu Inter-RAC pozostaną w regularnym kontakcie w celu wymiany i gromadzenia związanych z ich działalnością informacji, a także porad i zaleceń;
 - organizowanie corocznej konferencji z udziałem RAC oraz Komisji;
17. wzywa organy władzy budżetowej do przyznawania odpowiednich środków na powyższe działania;
18. zwraca się do RAC o informowanie na bieżąco członków parlamentarnej Komisji Rybołówstwa o swoich działaniach, poradach i zaleceniach oraz o ich zapraszanie do uczestnictwa w posiedzeniach;
19. domaga się, aby w przyszłym prawodawstwie dotyczącym RAC przyznano posłom do Parlamentu Europejskiego formalny status czynnych obserwatorów na ich posiedzeniach;

Piątek, 24 kwietnia 2009 r.

20. zwraca się do Komisji i Inter-RAC o porozumienie w kwestii uczestnictwa członków parlamentarnej Komisji Rybołówstwa na ich posiedzeniach koordynujących;
21. podkreśla znaczenie WPRyb jako środka gwarantującego istnienie norm, zasad i przepisów mających zastosowanie do wszystkich wód terytorialnych Wspólnoty i do wszystkich wspólnotowych statków;
22. apeluje do Komisji o pełną akceptację i poszanowanie doradczej roli RAC oraz – w kontekście reformy WPRyb – o przedstawienie propozycji ich większego zaangażowania w obowiązki zarządcze;
23. uważa również, że przyszła reforma WPRyb powinna w pełni wykorzystać konsolidację RAC w celu większej decentralizacji WPRyb, tak aby przyjęte wspólne środki mogły być stosowane w różnych strefach zgodnie ze specyfiką różnych warunków rybołówstwa i połowów;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, regionalnym komitetom doradczym, Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, Komitetowi Naukowo-Technicznemu i Ekonomicznemu, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi ds. Sektorowego Dialogu Społecznego w Rybołówstwie Morskim oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich

P6_TA(2009)0327

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich

(2010/C 184 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 8 kwietnia 2009 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (COM(2009)0169),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾ oraz stanowisko z dnia 6 września 2001 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając własne stanowisko z dnia 20 listopada 2008 r. ⁽³⁾ w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 oraz rezolucję z tego samego dnia w sprawie ustanowienia instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 100 oraz art. 119 traktatu WE,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, s. 312.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0560.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0562.